

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **M. B.**, zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2023, čj. MD-1264/2023-160/3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2023, čj. 21 A 19/2023-22,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2023, čj. MD-1264/2023-160/3, jímž bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností, ze dne 30. 5. 2022, čj. MHMP 969949/2022/ŠkM, kterým byl žalobce uznán vinným z nedbalostního spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, kterého se dopustil tím, že dne 6. 1. 2022 řídil motorové vozidlo, přičemž nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou obecní úpravou na pozemní komunikaci. Za tento přestupek byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona za použití § 37 až 40 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Městský soud žalobu v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost.

[2] Jelikož společně s podáním kasační stížnosti stěžovatel nesplnil poplatkovou povinnost (podle § 4 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích), vyzval jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 15. 1. 2024, čj. 8 As 291/2023-8, k zaplacení soudního poplatku ve výši 5 000 Kč, a to do 15 dnů ode dne doručení usnesení. Rovněž Nejvyšší správní soud stěžovatele poučil o následcích nesplnění

poplatkové povinnosti. Stejným usnesením pak Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval i k doplnění důvodů kasační stížnosti, a to ve lhůtě 1 měsíce.

[3] Toto usnesení bylo stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce doručeno 15. 1. 2024. Lhůta k zaplacení soudního poplatku tak skončila dnem 30. 1. 2024. Stěžovatel však v této lhůtě (ani později ke dni vydání tohoto usnesení) výzvě soudu na zaplacení soudního poplatku v souvislosti s podáním kasační stížnosti nevyhověl, ani nepožádal o osvobození od soudního poplatku anebo prodloužení lhůty k jeho úhradě. Dne 29. 1. 2024 byl soudu doručen přípis od zástupce stěžovatele, ve kterém oznámil, že soudní poplatek složit neplánuje a důvody kasační stížnosti nedoplní, přičemž si je vědom procesních následků svého chování.

[4] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, vyzve soud poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[5] Jelikož stěžovatel neuhradil soudní poplatek, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. zastavil s ohledem na § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. února 2024

Milan Podhrázký
předseda senátu